

SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA
XXIX. évfolyam/1. szám

Mottó:

„EMELJÜK FÖL SZÍVÜNKET A TENYERÜNKÖN
ISTENHEZ AZ ÉGBE” (SIRAL 3,41)

A feltámadás ereje

*Krisztust akarom megismerni,
és feltámadásának erejét. (Fil 3,10a)*

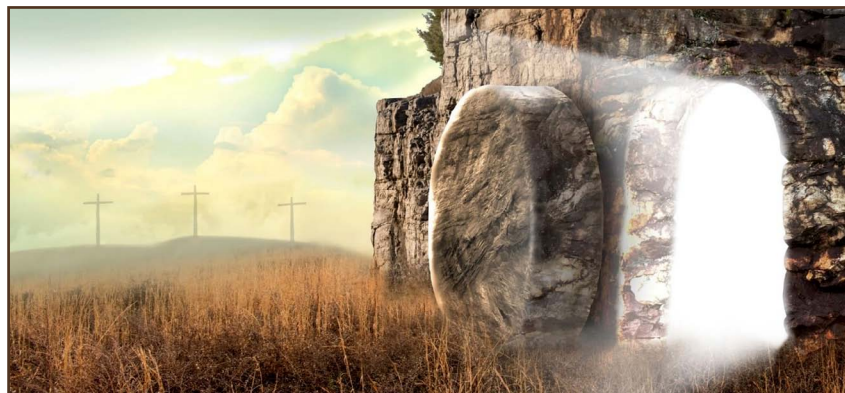
Szent Pál jelenti ezt ki magáról bebörtö-
nözve, ítéletre várva. 25 éve szolgáló
papként elgondolkodom ezen a mondaton.
Sok minden foglalkoztat, sok minden nyugta-
lanít. Mi az, amiben megjelenik a feltámadás
ereje? Olyan sok jó dolog zajlik nálunk! Közös-
ségek, korosztályos csoportok baba-mama
klubtól nyugdíjasklubig, szentségfőlkészítés
és Szentlélek-szeminárium. A szegényeknek
adomány-kürtőskalácsot osztunk, a szent-
évet plébániai zárándoklatokkal szenteljük
meg. A templomunk 100 éves lesz jövőre, a
Csíksomlyói Passiójáték lassan 30 éve zajlik.
Isten adta, áldassék az ő neve!

A feltámadás ereje valahol itt van, de va-
lahogy mélyebben. A szíveket érinti meg. Ha a

szívek megnyílnak Isten és egymás felé, akkor
mindez a helyén van, mindez megerősít ben-
nünket.

Olyan fontos Krisztushoz szabni az életün-
ket! Olyan fontos megélni, amit hirdetünk!
Megállja a helyét, amikor kilépünk az egy-
házközségből? A családjainkban? A munkahe-
lyünkön? Amikor a gyorsan változó világban
párt keresünk vagy éppen békéért imádko-
zunk?

Tavaly bevezettem Nagycsütörtökre, hogy
eljátsszuk Krisztus széder-estéjét az aposto-
lokkal, akiknek a lábát mostam. Különös, vala-
hol szeretetteljes rituálé ez. Eljátsszuk, hogy
mi vagyunk Jézus és az apostolok. Közben
persze asszonyok szolgálnak bennünket sze-
retetből, akiknek a gyakorlatban több közük
van Krisztus szolgáló szeretetéhez, mint ne-
künk, asztalnál ülőknek. Nyilvánvalóan Krisz-
tusra utal a bárány sült, amit megesszünk. És

Krisztusra, az ő Getszemáni kerti virrasztására utal maga Nagycsütörtök estéje.

Nekünk asztalnál ülőknek föl kell nőnünk ehhez. Erre szólít föl bennünket minden. Mert

a nyilvánvaló képtelenségünk dacára velünk van a Föltámadás ereje.

Gábor atya

Tartalom

A feltámadás ereje.....	1
A három aranyalma.....	3
"lehetetlen, hogy ennyi könny gyermeke elvesszen" - A Szent Mónika imacsoportról.....	4
Felhívás a közösségekhez	4
A Bükk fennsíkon – Fiútúra 2024.	6
"Színes, pompás torta" – Első pestszentlőrinci ultreya.....	8
Zarándoklatok a Szentév tiszteletére.....	9
Bölcstől a Primiciáig – 8. rész.....	11
Felhívás templomunk 100 éves jubileumára	14
Plébániánk hírei, információ	16

A három aranyalma

A befogadási szertartás kapcsán jutott eszembe ez a Galga-vidéki találós kérdés:

*Kerek egy ég alatt kerek egy Istenfa,
Kerek Istenfának szép tizenkét ága.
Szép tizenkét ágán ötvenkét virága,
Ötvenkét virágán három aranyalma,
Ki azt megtalálja, hull az áldás arra.*

Az első áldozásra, bérmlásra készülök minden bizonnyal könnyen, de bizonyára mi magunk is, kis gondolkodás után, megadjuk a választ az első sorokra: az esztendő, a hónapok, s a hetek hajtának ki a kozmikus égáji fán. De a termés, a három aranyalma mi lehet?

Régi korokban, mikor az ünnepek, mint aranyalmák, ízesek, kerek, az életet bearányozták, könnyebb lehetett a kérdés végső választát megadni: a három aranyalma a kereszténység három nagy egyházi ünnepe: a Karácsony, a Húsvét és a Pünkösd.

S figyeljük meg, a találós-ének szerint a választ nem kitalálni, hanem megtalálni kell. Jó arra gondolni, hogy mindig vannak, akik rátalálnak, megtalálják! Ahhoz, hogy az emberéletre áldás hulljon, a választ nem csak tudni, hanem megélni is kell tudni.

Az aranyalmaként fénylő ünnepnek magháza, közepe van: a naptári ünnep konkrét napjai; de húsa, udvara is van: hetekkel előbb s később is bearányozza életünket. Ahhoz, hogy az ünnepek ilyen teljességgel jelenjenek meg az élet ágán, fel kell lelkileg készülni, el kell engedni a hétköznapiakat, s felemelni az életet az Ünnepebe.

A régi idők parasztembere Ádvent idején visszacsendesedett: elköltötték a duda nyakát – szüneteltek a táncmultságok, világi nótákat

nem énekeltek, a testet böjttel is csitították: szalmával ágyazták lelkük Jézusának. A születés hajnalpírját a gyertyaszentelés világította meg, aztán a tomboló Farsang tüze izzította, a húsvéti böjt feketesége dermesztette, hogy végül szárba szökkenhessen Pünkösd lángoló piros rózsája – a Születés s a Halál nyomában az Örökkévalóság beléphessen az ember életébe.

Vörösné Éles Csilla

Jézussal élni

Jézussal akarok élni,
Mindig az Ő útját járni,
Mindent vele megbeszélni,
Semmi rosszat nem csinálni,
Embereket úgy szeretni,
Soha senkit meg nem vetni,
Minden szépet észrevenni,
Szeretetet adni, s kapni,
Alázatosnak maradni,
Mindig gyermekszívvvel járni,
Jézus karjába szaladni,
Tőle mindig csókot kapni.
Kiáltani a világnak:
Ember! Szeressünk bátran!
Jézus él!
Vele élünk a világban!

L.M.

"lehetetlen, hogy ennyi könny gyermek elvesszen"

- A Szent Mónika imacsoportról

„Mónikás Mamák” – szívesen hívom így a közösség tagjait, hisz mindannyian Szent Mónika közbenjárását kérjük.

A címadó idézettel egy püspök vigasztalta Mónikát.

Ki is volt Szent Mónika?

Egy családanya, akit olyan férfihoz adtak nőül, aki nem osztozott Mónika meggyőződésében, hogy Isten a Világ gondviselője és ura. Kitartó imája végül meghallgatást nyert, s férje – a halálos ágyán – megtért.

Mint Szent Ágoston édesanyja, a gondos nevelés ellenére, kicsapongó életet élő fia megtéréséért szenvedett, könyörgött 14 éven át. Kitartása meghozta az gyümölcsét: Ágoston ma egyházunk kiemelkedő szentje.

Néhány gyermekéért aggódó édesanyja 1967-ben Madridban elhatározta, hogy nem hagyják veszni gyermekeiket: harcba szállnak hitük megőrzéséért, és minden nap imádkoznak ezért. Ez a mozgalom Magyarországon 1992. augusztusától létezik, s országosan közel száz közösség szerveződött, melyeknek tagjai évente találkoznak.

A mi plébániánkon is elindult egy ilyen közösség, s a mai napig találkozunk minden hónap második szerdáján az esti szentmisén és azt követően egy órát beszélgetünk, imádkozunk. Beszélgetünk hitünk valamelyik kérdéséről, hitbéli eseményekről, személyes tapasztalatainkról. Imádkozunk nehézségekkel küzdő gyermekekért-édesanyáikért.

A Szent Mónika kör nyitott, szívesen várjuk azokat (édesanyákat, nagymamákat, keresztmamákat, pedagógusokat), akik fontosnak tartják a jövő nemzedék hitét, hisz a közösség tagjai azért könyörögnek az Úrhoz nap mint nap, hogy gyermekeink megmaradjanak hitükben.

A csoport koordinátora Koppányi Zsuzsa. Jelentkezni nála lehet vagy a találkozók alkalmával. Akinek nem alkalmas az időpont, de szeretne velünk imádkozni, a napi imát megtalálja a www.szentmonika.hu oldalon. Itt közös imát találhatnak a házastársak is.

Kiss Márta

Kedves Plébániai közösségek!

Arra gondoltunk, hogy megmutatnánk a közösségek életéből néhány bensőségebb pillanatot. Biztatjuk ezzel minden testvérünket, hogy ha kedvet kap, csatlakozzon valamelyik plébániai imaközösséghez, vagy néhány család összefogva alakítson új imacsoportot. Az életképek célja, hogy megmutassa a közös imádkozáson túl, a megjelenő baráti kapcsolódásokat és az

együttlétek különböző testet-lelket építő eseményeit is. Az írások kapcsolódhatnak az imacsoport tagjainak bármilyen életszakaszához: közös ünnepi készülődéshez, együtt-ünnepléshez, új baba érkezéséhez, kirándulásokhoz...

Várjuk beszámolóitokat az együtt átélt élményekről!

Íme az első:

A Mélyforrás közösség számára nagyon várt és szeretett időszak az advent! Sok-sok éve ilyenkor valósulnak meg azok a szűkebb körű és személyesebb találkozások, amik a közösségi létnek egyébként sajnos sokszor nem részei. Beszélgetünk, kirándulunk, de egymás életébe kevesebb betekintést kapunk, mint szeretnénk.

Az ünnepi idő egy nagy, közös, imádságos koszorú-kötéssel kezdődik advent első vasárnapjának délutánján. A koszorúnk elkészítésében benne van mindenki: vagy a kertjéből származó zölddel, vagy gyertyával, szalaggal, vagy a munkájával, ötleteivel. Gazdagok vagyunk és lelkesek, ezért a koszorúnk is mindig dús és ragyogó! Azután ez a közös koszorú elindul, hogy 2-3 napon ta eljusson egy családhoz, ahol két család együtt imádkozik, és együtt vacsorázik, beengedve egymást családjaik mélyebb titkaiba is. Készület, összetartozás, hagyomány – sokat ad ez az egymásba-fonódó látogatásfűzér, ami aztán úgy ér véget, hogy a közös betlehemes követően megosztjuk egymással a találkozások ajándékait. Gazdag és áldott így ez a várakozás és készület.

THP

Köszönjük a Mélyforrás közösségnek!

Írjatok minél többen, és küldjétek a szivhang23@gmail.com címre!

A Szív-Hang szerkesztősége

A Bükk fennsíkon - Fiútúra 2024. december

Decemberben újra megrendezésre került az adventi fiú túra. Hatodikán elindultunk, és meg sem álltunk a Kurta-bércig. Eszterfélé értünk oda, és egy közös vacsora után mindenki elment aludni.

A szállásunk egy kulcsosház volt. Se víz, se villany nem volt, a kályhák által a házban tudtunk meleget csinálni, de ez hosszú és fáradtságos munka volt. A pottyantós nem volt közel a házhoz, így akire rájött a szükség, annak a térdig érő hóban kellett 50 métert megtennie a budiig. Az ágyak és a berendezés megkicsikét kopottasak voltak, de így igazi nomád élmény volt itt megszállni!

Másnap reggel korán ébredtünk, és elindultunk egész napos túránkra. Kirándulásunkon megcsodálhattuk a Bükk-fennsík csodálatos tájait. Az egész hétvégén hó borította a hegyet, így a gyönyörű, hófödte erdő megcsodálása mellett nagy hógolyó csatákat vívtunk a túra alatt is. Bár e viadatok végén néhány kisebb résztvevő megbánta, hogy a nagyokat

dobálta. Természetesen a hegycsúcson főzött forrócsoki, a csúcs-csoki most sem maradhatott el. A kirándulás közben megálltunk Magyarország leghidegebb pontján, a Nagymezői töbörben. A hőmérő ekkor kicsivel egy 0°C alatti hőmérsékletet mutatott, tehát nem volt nagyon hideg. A túra végére mindenki nagyon elfáradt, ezért a szállásra visszaérve pihenőt tartottunk.

De nem sokáig! Mivel a ház mellett volt két kapu és egy labda, ezért néhány ember elkezdett a hóban focizni. Kis idő után többen is csatlakoztak, így a résztvevők jó része kint rúgta a bőrt. Mikor besötétedett nem mentünk be, hanem mindenki fölvette a fejlámpáját, ezzel megteremtve magának a megfelelő látási körülményeket. A focizókat csak a vacsora szó elhangzása és Edit néni finom pörköltjének illata tudta becsalogatni a házba.

A vasárnapi nap egy szentmisével kezdődött, amit reggeli követett. Ezután egy kisebb túra, pakolás és ebéd következett. Utána elindultunk hazafelé abban a reményben, hogy legközelebb is lesz adventi túra!

Cseh Botond

Az idei adventi fiú túra 2025. december 5-7. között lesz!

Ökumenikus Imahét Pestszentlőrincen: 2025. január 20-24. közt a Krisztus-hívők egységéért

Anyitó imaesten Gábor atya kiemelte, hogy az Ökumenikus Imahét Isten Igéjének az ünnepe a Krisztus-hívők egységéért. Az idén a Jn 11, 26: „Hiszed-e ezt?” – volt a vezérige.

Minden este egy-egy értékes prédikációval lettünk gazdagabbak. Elsőként Krizbai Béla unitárius lelkészt hallhattuk a Főplébánia Katolikus templomban, aki arról beszélt, hogy a teológiának és a tudománynak kölcsönösen segíteni kell egymást. Mi az ember? Az újtestamentum felel erre: az embernél nincs tökéletesebb teremtmény, és mindnyájan Isten gyermekei vagyunk. Ebben benne van a válasz. A világ Urától jövünk és oda megyünk. Hiszed-e ezt?

A teremtett világ Isten műve. A természet az Élet hordozója és bölcsője, az Úr a Föld és ami betölti. Ajándékba, bérbe kaptuk, kötelességünk védelmezni. Ezt közösen kell tennünk, ehhez össze kell fogjunk.

Mahi atya prédikációjából részlet (Kossuth téri Református templom): Már-tától kérdezi Jézus: Hiszed-e, hogy Jézus Krisztus megtestesült és a világra jött? Jézus születését ma mindenki ünnepli, a nem hívő is. Boldogságot hoz. Mekkora boldogság fog akkor ott várni ránk! Üdvösségünk fontos Istennek, újjászületünk Krisztus által.

„Menjete minden néphez (nemcsak egyhez)!” Az emberek sokfélék, de Krisztus ugyanaz bennünk. Mi egy családba tartozunk

Krisztus által. Ne veszítsük el ezt a kincset, Krisztust, aki közöttünk van!

Dr. Korányi András evangélikus lelkész prédikációjából kiemelném (Szemere-telepi Református templom): Jézus ott áll Lázár sírjánál, megrendül. A tanítványok számonkérlik, ha itt lettél volna... A körülállók várják, mi fog történni. A Szentlélek Isten, a Lélek ereje újra megmozgat mindent, életre támad a Krisztusi Ige! Neki semmi nem lehetetlen, benne ott van a Mindenség!

A záró imaesten Gábor atya a Kossuth téri Evangélikus templomban az egyház egységéről szóló olvasmányt emelte ki. Arról beszélt,

hogy Jeruzsálemből jön az Úr Igéje, Jeruzsálem hordoz egy eszmét: mindig újra kell kezdeni, bármi történt. Szent Pál levelet ír a börtönből, hogy „Vegyétek észre, mi a fontos!” A BÉKE!

Jézus Krisztus Jeruzsálemben támadt fel, itt ment mennybe, itt tette a kereszten láthatóvá Isten Igéjét. Ő le tudta győzni a halált, békét teremt Istennel. Isten megbékélt velünk, legyünk mi is békében egymással és gyűljünk össze oda, ahol az Úr Igéje van! Ez a fontos!

Korányi András evangélikus lelkész (házigazda) fogalmazta meg, hogy ennek az imahétnek a közös kincse a **Niceai hitvallás öku-**

menikus formában. Befejezésül idézte Győri Gábor evangélikus lelkészt, aki megfogalmazott **egy ökumenikus köszöntést: „Dicsértesék a mi erős várunk, ami áldás és békesség!”**

Végezetül Gábor atya mindenkit szeretettel hívott **febr. 25. kedden a Békéért közös, ökumenikus imádságra.** (Részletek majd később)

Kovács Katalin

"Színes, pompás torta" Első pestszentlőrinci ultreya

2024. Húsvétja előtt végeztem Cursillot Budapestényben, ami hitem megújulását eredményezte. Májusban nem is gondoltam nagy dolgokra emberi síkon. Egy kicsi cursillos csoportért fordultam imában az Úrhoz, kérve a Szűzanya és Szent Charbel közbenjárását. Írtam pár buzdító levelet a testvéreknek, akik az örök negyedik napot¹ már egy ideje élik, ki aktívan ki csak várakozva, bízva abban, hogy lesz egyszer Pestszentlőrincen is kis csoport.

Nem sok biztatást kaptam és lassan én is úgy gondoltam, nem most van itt a helye és ideje ebben a közösségben.

Júliusban megtörtént a csoda, megtarthattuk az első alkalmat, mely után mindenki ben kigyúlt a vágy.

Isten mindenkinek tartogatott egy színes, pompás lelki tortaszeletet, amit az ultreyán (a latin eredetű szó a cursillosok egymásnak adott biztatását fejezi ki) együtt a közösséggel megélhettünk. Nagy hálával, örömmel, közös tanúságtétellel, Szentségimádással és dicsőítéssel.

A Szentmisét Székely János püspök atya tartotta, mint a Cursillo Magyarországi felelőse. Az ultreya mindenki számára lelki feltöltődést és örömet adott, megerősítést az Úrban. Azóta kis cursillos közösségünk gyarapodik és aktívan összejövünk vasárnaponként, egy-egy lelki gondolat körül időzünk és fejlődünk, megújulunk testvéri szeretetben.

De colores!

Kovács Péter

¹ A háromnapos Cursillo-s képzés után következő idő, amikor a tanulás lelki gyümölcsei érnek.

Zarándoklatok a Szentév tiszteletére

Szent István Bazilika – 2025. február 8.

A **gyalogos csoport** reggel fél 8-kor indult a Főplébánia templomtól. A korai érkezőket András atya a közösségi házban meleg péksüteménnyel és kávéval fogadta. Egy imát követően indultunk útnak. Népszámlálást nem tartottunk, de nagyjából húszan voltunk, ebből három gyermek.

Kispest felé vettük az irányt, hogy elkerüljük az Üllői utat. A XIX. kerületi Tűzoltóságnál értünk vissza az Üllői útra, de szerencsére nem volt nagy szembe forgalom a járdán.

Jó hangulatban, ütemes tempóban haladtunk. András atya mindenhol jelen volt.

Menet közben volt bőven idő beszélgetni. Akinek igénye volt rá, még gyónhatott is. Zsolozsmát olvastunk közösen (amivel először menet közben próbálkoztunk, de végül egy kisebb pihenő beiktatásával végeztük el), és természetesen énekeltünk is.

A Corvin-negyednél ért utol, majd le is hagyott bennünket a pestszentlőrinci zarándokok biciklis csoportja Gábor atya vezetésével.

Pontosan 3 óra alatt teljesítettük a 13 km-es távot plébániánktól egészen a Bazilikáig, így 10:30-ra már meg is érkeztünk. A biciklis

zarándokok beültek egy kávézóba, a gyalogos zarándokok kicsit kinyújtóztatták fáradt tagjaikat.

A Szent István Bazilikán belül a Mária kápolnában 11 órakor mutatott be szentmisét Gábor atya, András atya és Mahi atya a plébánia jelenlévő tagjainak (immár kiegészülve azokkal, akik BKV-val érkeztek a misére). Így nyerhettük el a teljes búcsút.

A mise zárásaként Balázs áldásban is részesültek a jelenlévők.

A gyalogos zarándokok egy része itt még nem fejezte be a közös programot. Igaz már tömegközlekedéssel, de páran meglátogattuk még a Café Franciscot, ahol egy jól megérdemelt kávé/lepényt/süteményt mindenki elfogyasztott. Ezzel nemcsak a lelkünket, de a testünket is feltöltöttük a zarándoklat végére.

Adamikné Enikő

Belvárosi Ferences templom – 2025. március 1.

A reggeli hűvös idő ellenére lelkes, jókedvű **biciklis csoport** indult el Gábor atya vezetésével, és a Budapesti Belvárosi Ferences templom (*védőszentje: Alcantarai Szent Péter – pesti ferencesek*) irányába vettük zarándok utunkat. Tekerés közben lehetőség volt beszélgetésre kicsikkel és nagyokkal egyaránt. Megérkezésünkkor Peregrin ferences testvér nagy szeretettel fogadott minket és segített, hogy a kerékpárokat biztonságba helyezzük. A benti folyosóra érve ferences szerzetes vértanúk életútját és vértanúságát olvashattuk, melyek elgondolkodtattak Krisztusnak adott életükről. A szentmisét Gábor atya mutatta be, Faragó András és Babos Áron atyákkal

koncelebrálva. A pestszentlőrinci ministránsok és jó magam, mint felolvasó szolgálhattunk. A templom tele volt zarándokkal, és felemelő érzés volt megélni a testvéri összetartozást. Délben az Úr anyaga és zsolozsma elmondása után, a Café Francesco felé folytattuk utunkat együtt a pestszentlőrinci közösség gyalogos zarándokaival. A kávézó az *1056 Bp. Molnár utca 4.* szám alatt található, amely minden ember számára kedvelt találkozóhely lehet, nekünk – keresztényeknek, – pedig egy kis oázis.

Örülök, hogy részt vehettem a zarándoklaton, és szeretteimért búcsút imádkozhattam.

Istennek legyen hála!

Kovács Péter

Bölcsőtől a primiciáig – 8. rész

Hogyan is folytatódott a besztercebányai gimnáziumi évek leendő plébánosunk életében? Hát bizony nem lett könnyebb a sorsa! A napi megélhetés gondolai erősen ránehezedtek az ifjú vállaira, hiába volt kiváló tanuló. Aztán jött a bérálás, egy Bárczy család, majd a leleményes Csizsinszky. Ám jött Kecskés tanár úr is, aki Besztercebányára hívta, majd teljesen magára hagyta...

Lássuk a történeteket!

„Májusban bérálás volt. A hittanár mindenkit felszólított, hogy akik még nem vették fel a szentséget, jelentkezzenek. Most szégyelltem csak igazán magam, hogy milyen kopott vagyok. Még mindig édesanyám maga varrta a ruhámat. Sose tanulta a varrást, szabást, el lehet tehát képzelni, úgy festettem, mint egy szürke kopott veréb. Ha ránéztem Bárczy tanítványomra, ki mindig elegáns volt, hát bizony keserű lett a szám, pedig sohasem tapasztaltam, hogy e miatt lenéztek volna. Gyakran meghívtak vacsorára is, s alatta fesztelenül, kedélyesen beszélgettünk. Ilyenkor szóba került családom is. Mindent igazán, őszintén elmondtam helyzetünkről, és mindig éreztem a gazdag s előkelő Bárczy részéről nagyrabecsülését.

Bérmálkozni fogok. Ismerőseim nincsenek, kit felkérhetnék bérmaatyának. Bárczyra gondoltam, ki mindig olyan jó volt hozzám, és akinek a fia is bérmálkozott. Bizony mondom, remegtem, mikor elébe álltam, nem fogja-e tolakodásnak, merészségnek tartani kérésemet. Méltóságos Uram! A hittanár engem is

felvett a bérmálkozók közé. Hiába tiltakoztam, hogy nincs ruhám, a mostanival pedig nem állhatok sorba. Nem tágított. Senkim sincs, akit felkérhetnék bérmaapának, aki egy ilyen ágrólszakadt szegényt elkísérjen a Püspök elé és ott álljon a háta mögött. Ne vegye tőlem vakmerőségnek, ha Méltóságodra gondoltam, lenne-e kegyes a bármaapaságot elvállalni? Kedves fiam – mondotta – bizalmadat köszönöm és szívesen vállalom a bérmaapaságot. Meghatottan csókoltam meg a kezét. Nem tudom sohasem meghálálni jószágát.

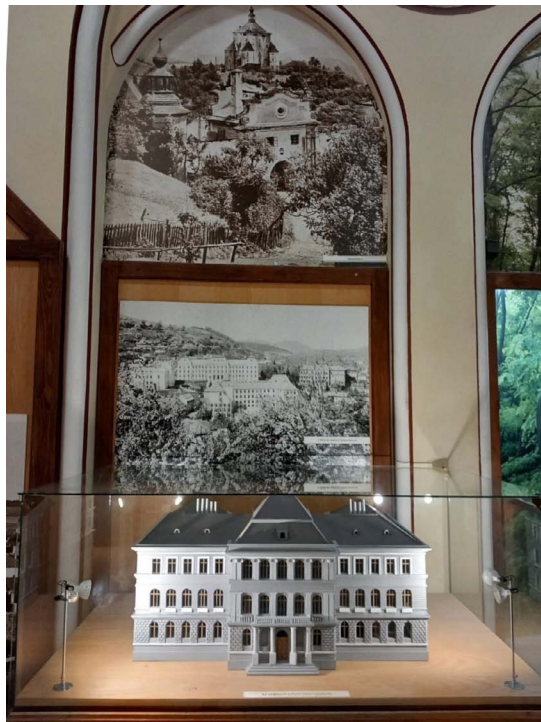
A bérálás után a nagy vendéglőben volt az ünnepi ebéd. Groteszk látvány lehetett; az elegáns család keretében egy koldus is jelen van. Bárczyék nem feszélyezte a dolog, én meg élveztem a nagy boldogságot, melyben részem volt. Bérmaapáméktól egy körmőci aranyat kaptam.”

Azonban el kellett ettől a szívélyes, segítőkésszaladtól búcsúzni. Így folytatja W. Béla:

„Nagyon érzékeny volt a búcsú mindkét részről. Potyogtak a könnyeim; tanítványom hangosan zokogott, Bárczy is törülgette a szemét. Méltóságos úr, áldja meg az Isten jószágáért, mellyel egy szegény fiút egész életére boldoggá tett. Még most, öreg koromban is meleg lesz a szívem, ha rájuk gondolok.”

Aztán az élet folytatódott tovább így:

„Házigazdám és apja az erdészeti hivatalnál voltak tisztviselők. A fix fizetésen felül bo-

rovicskát is kaptak konvencióban. Nagyon jó lehetett, mert mindketten igen szerették és fogyasztották is. Mikor hazajöttek, a lakás mindjárt tele lett a borok szagával. Őszintén mondom, nem is volt kellemetlen. Házigazdám talán kissé többet is fogyasztott belőle, mint szabad lett volna. De meg is látszott rajta. Csúnya kiütések támadtak az arcán, de különösen a kezén. Szegény áldozata is lett mértéktelenségének. Hirtelen halt meg. Temetésén mi is részt vettünk. A temető bejárta egy nagy, emeletes kapu volt. Az emeleten két szoba a temető őr lakása.”

Kecskés tanár úr megjelenik a színen!

„Elhűltem, mikor az egyik ablakból Kecskés tanár úr nézte a gyászmenetet. Hogy kerül-

hetett ide; sokáig találgattuk, de megfejteti nem tudtuk. Mikor meglátott a menetben, magához hívatott s azt mondta: merthogy meghalt a házigazdád, ide fogsz jönni a másik szobába. Meg akarta a kilenc forintot is kaparintani. Hogy min alszom, mivel takarózom, avval nem törődött volna. Kosztról is természetesen magamnak kellett volna gondoskodnom. Hogy miből, az a legkisebb gondja volt. Bocsánatot kérek tanár úr, de a lakásomat nem hagyom el. Most, hogy a gazdám meghalt, özvegye még inkább rászorul arra pár forintra. Maradok, mert nem akarom magam még egyszer kitenni annak, hogy a tanár úr horkolásom miatt ismét kilakoltasson és az utcán maradjak. Nem tudott válaszolni, hátat fordított és bement a szobájába. De megbosszulta magát. Rögtön a vizsgák után összepakolt, nem várta meg az év végi ünnepélyt. Bolygó hollandi vére szólalt-e meg, vagy tüzes lett talpa alatt a föld? Felszólított, hogy menjek a kocsival az állomásra

és adjam fel csomagjait. Megvárta. Átadtam a feladó vevényt és még csak azt sem mondta, köszönöm. Még aznap eltűnt a lakásáról az én utolsó hónapi lakbéremmel együtt. Hát biz ez alávaló bosszú volt, mert tudta, hogy nincs pénzem és nem tudom majd megfizetni a júniusi lakbért. Szándéka azonban nem sikerült, mert a zsebemben volt a körmöci arany, amit bérmláskor kaptam. Ezt azonban szerettem volna emlékül megtartani.”

Ám Csizsinszky ott volt!

„Most is, mint mindig, Csizsinszky segített rajtam. Kifizette a lakbért, én pedig megígértem, azonnal megküldöm, mihelyt hazaérkezem. Én becsülettel álltam meg a helyem és nyugodt lelkiismerettel távoztam Besztercebá-

nyáról, Kecskés tanár úr pedig nem tudom milyen lelkiismerettel. De talán neki nem is volt lelkiismerete. Mindennek dacára nem gondolok rá keserűen, mert mégis ő volt, kinek köszönhettem az V. osztályt, arra azonban büszke vagyok, hogy a magam erejére támaszkodva végeztem el.

Mivel szórakoztam szabad időmben? Kimentem a Garam partjára és néztem a tutajosokat, amint úsztatták lefelé a sokszor nagyon is megterhelt tutajokra a deszkát és zsindelyt. Egy ízben katasztrófának voltam tanúja, mely rémülettel töltött el. A hibás kormányzás nekivitt a tutajt a híd lábának. A tutaj kettészakadt, a rakomány a vízbe zuhant. Szegények nem tudták, mit csináljanak. Négyen voltak. Kettő a tutaj után szaladt, kettő meg az úszó deszkákat, zsindelyeket próbálta kihalászni. Azt már nem vártam be, sikerült-e valamit is elérniük. Annyi bizonyos, hogy talán egyévi fenntartásukat elvesztették.”

Isten veled Besztercebánya!

„Az évváró ünnepély után búcsúztunk a tanári kartól és a kollégáktól. Bizony könnybe lábadt a szemem, mikor kiléptem a gimnázium épületéből. Tudtam, hogy soha többet nem látom. Otthon összeszedtük csekély cókunkat, megcsókoltuk kedves háziasszonyunkat, ki sírva engedett el bennünket. Olyan jó volt hozzánk, mint az édesanyánk. Az állomás felé utunkon búcsúztam a zsidó temetőtől is. Sokszor segített ki nyomorúságomban, mikor besztercei szilvával tüntette el gyomrom korágát.

Csizsinszky hamarabb szállt ki a vonatból, zsámboki volt. Sírva borultam a nyakába és nem tudtam hálámat kellőképpen kifejezni. Sose láttuk többé egymást.”

Az élet Budapesten folytatódott, de erről a következő számban írunk.

Sz. Mariann

Várunk minden kirándulni szerető embert a Főplébániai **Bakancskoptató Hétvégére**, amely a Börzsönyben lesz **június 6-8-ig**. Részletek plakátokon.

Jelentkezés megelőbb a linken: <https://forms.gle/Qwh3yG6sqdHJKVbp9>

Plébániai Sporttábor szervezünk **2025. június 23–27-ig** a Főplébánia templomkertjében (Budapest, 1181 Batthyány Lajos u. 87/b).

Az udvaron naponta foci, tollaslabda, röplabda, asztalitenisz és igény szerint kézműves foglalkozások várják a gyerekeket. Két alkalommal, a héten Szentmise is lesz.

Ebédre a közeli étteremből rendelünk ételeket, egy nap pedig a Sárkány Center Kölyökpark játszótérbe látogatunk el. A részvételi díj 17000 Ft/fő, de igény szerint testvér kedvezményt biztosítunk. Szórólapokat a hátsó kisasztalról lehet elvinni. A táborba jelentkezni a jelentkezési lap kitöltésével és a részvételi díj befizetésével lehet a Plébánia irodájában. Határidő: április 30.

FELHÍVÁS!

Kedves Pestszentlőrinci Hívek!

Legyünk büszkéek és gondoljunk arra, hogy 2026-ban lesz templomunk 100 éves jubileuma!

Hálás köszönettel tartozunk dr. Vereczkey (Wimmerth) Béla első plébánosunk állhatatos, küzdelmes kitartásának azért, hogy felépült Isten háza.

Igen nagy köszönet azoknak, akik megőrizték, javították, karbantartották, kisebb-nagyobb változtatásokat végeztek rajta, de nemcsak az épületen, hanem a lelkekben is. Folyamatosan hirdették Isten igéjét, tanítottak, buzdítottak a jóra, együtt voltak velünk mindennapi életünkben, hogy felkészítsenek minket a nagyobb, örök haza várományosaiként.

A kultúrház mellett, iskolát, óvodát is létrehoztak, sőt szerzetes nővéreket hívtak ide, hogy gyermekeink „növekedjenek bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt”.

Ezt bizony meg kell ünnepelni!

Ezért kutatunk olyan emlékek után, melyek akár írásban, tárgyban, régi fénykép által felidéznek az elmúlt 100 évet plébániánkról. Ezeket névvel ellátva (hogy kinek kell majd visszaadni), a plébánián egy erre kijelölt dobozban gyűjtenénk.

Máris itt van egy régi elsőáldozási fénykép. Ha bárki felismerne valakit rajta, és azt tudatná velünk, nagyon örülnénk! A képen dr. Vereczkey Béla, és az őt követő Verney Kornél látható az elsőáldozók társaságában.

Nagyon várjuk, hogy nyitott szívekre találjon kezdeményezésünk!

Köszönettel: Szilárdi Mariann

Plébániai Ifjúsági Tábor szervezünk a Jézus Szíve Nővérekkel közösen **július 19-től 23-ig a Gerecsébe** a jelenleg 3-12. osztályos tanulók részére. A tábor során lesz kirándulás, lelki programok, tábortűz és sok-sok játék. A tábor várható költségvetése 35.000 forint, ám aki-nek megterhelő az összeg, jelezze felénk. A táborra jelentkezni lehet a kihelyezett plakáton található QR-kódon keresztül. Aki elmúlt 16 éves, és vezetőként csatlakozna, a plakáton található vezetői jelentkezést rejtő QR kódon keresztül jelezheti felénk szándékát. Kérdés, kérés esetén Doszpod Gergőhöz (doszpod.gergely@gmail.com) vagy Andris atyához lehet fordulni bizalommal.

A **Jézus Szíve nővérek családi tábor** szerveznek, amiben szülők és gyermekek egyaránt részt vehetnek **július 4-6-ig Parádfürdőn**. A cél a családi hitélet megerősítése. Lesznek külön házaspáros és gyerek foglalkozások, közös beszélgetések. Jelentkezni és érdeklődni a nővéreknél lehet.

NAGYHETI SZERTARTÁSOK RENDJE a Pestszentlőrinci Főplébánián 2025.

VIRÁGVASÁRNAP

Ibolya utcai Szent József Kápolna: előesti mise szombaton 16.30

Főplébánia: előeste 18.00, 7.00-kor szentmise.

Ünnepi szentmise körmenettel és énekelt Passióval: 10.00. *Ez lesz a 9-es és 10.30-as szentmise helyett!*

Esti Szentmise és a Hitvallás átadása a katekumeneknek: 18:00

NAGYHÉTFŐ – NAGYSZERDA

Szentmisék

Hétfő: 7.30-kor

Kedden: 7.30 és 18.00-kor, gyóntatás: 9.00-12.00

Szerdán: 7.30-kor a Szent Lőrinc Kápolnában, 18.00-kor a Főplébánián

NAGYCSÜTÖRTÖK

(Kriszmaszentelés a Szent István Bazilikában: 10:00)

Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére: 18:00

Utána egész éjszakai virrasztás, azon belül búcsúbeszéd-olvasás: 21:00

telefon/fax: 1/290-3036

e-mail: pszlorincfoblebania@gmail.com

honlap: www.szentlorincfoblebania.hu

számlaszám: CIB 10702277-75393485-51100005

NAGYPÉNTEK

Gyóntatás: 9.00-12.00

Ibolya utcai Szent József Kápolna: keresztút 15.00

Főplébánia:

Urunk Szenvédésének ünneplése: 15.00

Csíkсомlyói Passió: 17.00

NAGYSZOMBAT

Húsvét Vigíliája: 20.30 (utána közös ételszentelés és agapé)

Az Ibolya utcai Szent József Kápolnában Húsvétvasárnap 9.00-kor lesz ünnepi szentmise, Vigíliamisért Nagyszombat este csak a Főplébánián tartunk.

HÚSVÉTVASÁRNAP

Reggeli szentmise (igény szerint ételszentelés): 7:00

Ünnepi Szentmise, majd Feltámadási körmenet: 10.00. *Ez lesz a 9-es és 10.30-as szentmise helyett!*

Esti Szentmise: 18:00

HÚSVÉTHÉTFŐ

Szentmise: 7:30-kor

Nagy szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket megváltásunk Titkának közös ünneplésére!

Felelős kiadó:

Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szepőlötelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:

Szerkesztő: Ledneczki Ági
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelés: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné, Nagyné Ficza Mariann
Következő lapzártá: 2025. május 16.